

Nærings- og fiskeridepartementet
Postboks 8090 Dep
0032 OSLO

Saksbehandler: Kristin Vassbotten
Telefon:
Seksjon: Fiskeridirektøren
Vår referanse: 14/8667
Deres referanse:
Vår dato: 01.10.2014
Deres dato:

Att:

HØRINGSSVAR TIL UTKAST TIL FORSKRIFT OM KAPASITETSØKNING I LAKSE-, ØRRET- OG REGNBUEØRRETOPPDRETT I 2015

Fiskeridirektoratet ser vesentlige utfordringer med forslaget og vil primært fraråde å iverksette den foreslåtte ordningen fordi den ikke synes bærekraftig med hensyn til lusesituasjonen.

Fiskeridirektoratet viser til høring av forskrift om auke av maksimalt tillaten biomasse for løyve til akvakultur med laks, aure og regnbogeaure av 23.6 2014 med høringsfrist 1.10.2014.

Bakgrunn

Fiskeridirektoratet ser fram til at arbeidet med Stortingsmelding om vekst i havbruksnæringen blir ferdigstilt våren 2015. Stortingsmeldingen åpner for muligheten til å se på hele akvakulturnæringen under ett, og planlegge forslag til gode løsninger for langsiktig vekst med mer overordnede perspektiver, utredet over tid.

I arbeidet med de grønne tillatelsene er vi som ansvarlig fagetat nå i en fase der vi iverksetter arbeidet med oppfølging og tilsyn. Arbeidet innebærer å sørge for at intensjonene med regelverk og valg av løsninger for disse tillatelsene kan omsettes i praktisk drift, også i forhold til det ordinære regelverket og nødvendige risikovurderinger. Parallelt med dette arbeidet mottar vi ulike henvendelser fra virksomheter og andre om hvordan forskrift, kriterier og vilkår er å forstå og skal iverksettes. Vi antar at denne pågangen vil forsterke seg etter hvert som flere av de grønne tillatelsene skal settes i drift. Vi oppfatter at det er et gjennomgående ønske fra aktørene om å gjøre ting riktig i forhold til myndighetspålagte krav. Samtidig er det en stor utfordring nettopp å få dette til, både ut fra kompleksiteten i regelverk og krav som sådan sammenholdt med kompleksiteten i tekniske løsninger, men også utfordringer i det å produsere levende materiale med alle de ulike variablene dette innebærer opp mot regelverket.

Tilsvarende problemstillinger knyttet til iverksetting og drift gjør seg gjeldende for tillatt midlertidig overskridelse av MTB for laksefisk som ble vedtatt i august i år.

Fiskeridirektoratet legger vekt på erfaringene over i vurderingen av forslaget om 5% kapasitetsøkning.

Fiskeridirektoratet er enig i hensynene som forslaget er ment å ivareta

Fiskeridirektoratet viser til bakgrunnen for høringsforslaget i høringsnotatets del 2. Vi er enige i vurderingene og ønsket om å utnytte verdiskapningspotensialet i havbruksnæringen ytterligere. Det er viktig å gi forutsigbarhet mht næringens rammebetingelser, dette er med på å sikre norske aktørers konkurransekraft.

Det framgår videre av høringsnotatets del 3, Overordnet innretning av forslaget, at en forutsetning for vekst er at denne blir vurdert som miljømessig bærekraftig. Vi slutter oss også fullt ut til denne forutsetningen. Nettopp dette fører til avgjørende utfordringer med det foreliggende forslaget. Under vil vi drøfte disse nærmere.

Avslutningsvis knytter vi konkrete kommentarer til det foreliggende forskriftsforslaget.

Faren for økt smittepress av lakselus er en avgjørende innvending mot forslaget

Forslaget legger opp til en vekst på 5 % i eksisterende maksimal tillatt biomasse (MTB) pr tillatelse, under forutsetning av at lusegrense på 0,1 voksne hunnlus overholdes med maksimalt 2 medikamentelle behandlinger pr produksjonssyklus på alle lokaliteter som er knyttet til tillatelsen.

Vi oppfatter forslaget slik at kravene også vil gjelde for hele lokaliteten dersom den er knyttet til den nå foreslåtte typen tillatelse med økt MTB. Det vil også si at kravene vil gjelde for andre tillatelser som også driftes på samme lokalitet, men dette går ikke klart frem av forskriftsforslaget. I teorien kan det synes som at dette vil bidra til at det samlede smittepresset av lakselus reduseres. En økning av MTB på tillatelsesnivå vil imidlertid føre til at den samlede biomassen og antall fisk som står i sjøen øker, selv om MTB på de enkelte lokalitetene er uendret. Det innebærer at det reelle antallet lakselus per fisk som står i sjøen må reduseres dersom smittepresset skal holdes stabilt, og enda mer hvis det samlede smittepresset skal reduseres.

Næringen har etterspurt økt kapasitet, men vil slik forslaget er utformet, få en sterkt tidsavgrenset mulighet til å sikre seg mulighet for å ta del i denne kapasitetsøkningen. Næringen har i dag store utfordringer med kontrollen av lakselus. Fiskeridirektoratet mener i likhet med Mattilsynet at en reduksjon av det reelle antallet lakselus per fisk i det korte tidsperspektivet er lite realistisk å oppnå. Likevel vil den tidsbegrensede anledningen kunne føre til at aktører ikke ønsker å la muligheten for kapasitetsøkning gå fra seg, selv om det skulle være en vesentlig sannsynlighet for at de ikke vil kunne møte kravene som høringsforslaget stiller opp. Forslaget kan av enkelte oppfattes slik at en aktør risikerer å drive uakseptabelt lenge med for høye lakselusnivåer (jfr forslaget § 9 med tilhørende tabell). Etter vår vurdering er det derfor en uakseptabel grad av sannsynlighet for at forslaget vil kunne føre

til økt smittepress av lakselus. Kravet til miljømessig bærekraft og antatt reduksjon av totalt lusepress som effekt av en 5 % økning synes ikke realistisk å oppnå. Fiskeridirektoratet mener som Mattilsynet at næringen må få bedre kontroll med lakselus før produksjonskapasiteten kan økes.

Forslaget innebærer et mer komplisert forvaltningsregime

I dag driftes ordinære matfisktillatelser etter kravene som er fastsatt i den nasjonale luseforskriften. I hovedtrekk innebærer dette en lusegrense på 0,5 voksne hunnlus, lavere grense om våren og pliktig samordnet våravlusing samt krav til koordinering av lusebekjempelsesarbeidet.

I tildelingsrunden 2013 kan det bli tildelt inntil 45 nye grønne tillatelser. Tillatelsene tildelt i gruppe B er i drift eller under lokalisering med kriterier om maksimalt 0,25 voksne hunnlus og maksimalt tre medikamentelle behandlinger mot lakselus per produksjonssyklus. Når gruppe A kommer i drift vil de samme kriterier gjelde disse grønne tillatelsene i Troms og Finnmark. For gruppe C vil kriteriene være lusegrense med 0,1 voksne hunnlus og maksimalt tre medikamentelle behandlinger per produksjonssyklus. I tillegg kommer individuelle vilkår.

Etter at høringsnotatet om 5 % økning var sendt ut, ble det på bakgrunn av utfordringer knyttet til eksport av laksefisk til Russland i egen forskrift av 21.8. 2014 gitt rom for overskridelse med 6 % MTB på tillatelser til matfiskproduksjon av laks, og for overskridelse med 20 % MTB på tillatelser til matfiskproduksjon av ørret eller regnbueørret. Denne midlertidige kapasitetsøkningen skal skje med overholdelse av det alminnelige regelverket, inkludert luseforskriften.

Økningen med 5 % maksimalt tillatt biomasse som her er foreslått vil gi ytterligere en variant av drift etter kriterier ulike de som gjelder etter generelt regelverk. Departementets forslag føyer seg inn i en rekke av endringer som har bidratt til et mer komplekst regelverk, noe som i seg selv gir risiko for manglende regeletterlevelse hos utøverne og vesentlig økt arbeidsmengde for både utøverne og forvaltningen.

Konsekvenser av forsøk på å innrette seg lovlig dersom luseinfeksjonen når grensenivået

I tillegg til risiko for en økning snarere enn en reduksjon av samlet antall lus, ser vi flere andre utfordringer i driften både for samme aktør som vil inneha flere typer tillatelser, men også for aktører imellom.

Økt flytting av fisk

Virksomhetene kan med forslaget få flere ulike luseregimer å forholde seg til, og også flere ulike biomassegrenser å overholde. Forslaget kan medføre risiko for at hensikten, å få ned lusepresset, ikke oppnås, men tvert om forfeiles. Dersom aktørene ser at det blir utfordrende å holde forslagets lusegrenser, vil virksomhetene kunne ønske å flytte fisk for å unngå å bryte vilkårene. En økt flytting av fisk for å etterleve vilkår i tillatelser, kan gi økt rømmingsrisiko ved at antall risikooperasjoner økes. I tillegg til økt rømmingsrisiko kan flytting av fisk gi

utfordringer for fiskevelferd og – sykdom. Dersom hovedreglene i forslaget skal gjennomføres, bør departementet vurdere om flytting av fisk som endrer vilkår for et gitt utsett i det hele tatt skal tillates.

Økning av inn- og utmeldinger av tillatelser på lokalitet

Som alternativ til å flytte fisk når lusenivået øker faretruende, kan aktørene ønske å melde tillatelser med 5 % økning ut av lokaliteter med utfordringer i å holde luse- og behandlingsgrenser, og melde disse inn på andre lokaliteter som ligger bedre an til å overholde kriteriene. Slik fullt ut lovlig tilpasning vil medføre økte mengder administrasjon og tidsbruk for virksomhetene og økt tidsbruk og saksbehandling ved f.eks oppdatering av tillatelser, nytt driftsplanvedtak, endring i akvakulturregisteret og annen dokumentasjon for alle involverte myndigheter. Oppfølging av på hvilke lokaliteter en skal før tilsyn kommer i tillegg. Det er ikke gitt begrensninger i hvor mange ganger en kan melde tillatelser inn og ut av en lokalitet. Aktuelle begrensninger går på krav til regiontilknytning og antall lokaliteter en kan knytte til en tillatelse. Etter vårt syn innebærer slik tilpasning for å etterleve kriteriene for økning et potensiale for økt byråkratisering snarere enn en utvikling som legger til rette for forenkling og reduksjon av tidstyver som ellers er et mål for næringen så vel som forvaltningen. Dersom hovedreglene i forslaget skal gjennomføres, bør departementet vurdere om inn- og utmeldinger som endrer vilkår for et gitt utsett i det hele tatt skal tillates.

Vi må likevel peke på at begrensninger i rom for flytting av fisk og meldingsbestemmelser, kan gi negative effekter for den nødvendige fleksibilitet for virksomhetene, og i enkelte tilfeller kunne føre til behov for dispensasjonssøknader.

Departementet drøfter i høringsnotatet muligheten for å selge tillatelsen dersom innehaver ikke klarer å overholde vilkårene, Direktoratet legger til grunn at det bare er hele tillatelsen (hvori den tildelte ekstra kapasiteten inngår) som kan overdras. Det vil bare være dersom tilleggskapasiteten inndras (jfr forslaget § 9) at den tillatelsen vil kunne føres tilbake til opprinnelig størrelse inkl sletting av de spesielle vilkårene som følger av forslaget.

Fiskeridirektoratet vurderer at departementets forslag medfører økt risiko for flytting av fisk så vel som økt frekvens på inn- og utmelding av tillatelsen på lokalitet. Direktoratet vil på denne bakgrunn advare mot forslaget da det langt på vei står i fare for å skape et *pro forma* – system med uakseptable konsekvenser, framfor en reell løsning for vekst innenfor det som er miljømessig bærekraftig på området.

Utnyttelse av eksisterende MTB

Ser vi på utnyttelsesgraden ved hvert månedsskifte i direktoratets regioner for hele 2013 og 2014 fram til og med august, så utnytter oppdretterne i Finnmark 87 % av den samlede kapasiteten på det høyeste, i Troms er størst utnyttelsesgrad 91 %, i Nordland 96 %, Trøndelagsfylkene sammen med Møre og Romsdal¹ 95 %, Vest 91 % og Sør 94 %. Dersom de grønne tillatelsene (gruppe A og B) tildeles i hht faggruppens vedtak, så vil dette gi en

¹ Grunnet et vesentlig innslag av interregionalt biomassetak vurderes disse samlet

kapasitetsøkning på 11 % i Finnmark, 12 % i Troms, 2,7 % i Nordland og 2,6 % for de tre midtnorske fylkene samlet. Geografisk lokalisering av tillatelsene i gruppe C er ikke klar.

Vi ser at det for enkelte selskaper og i flere områder kan ligge til rette for bedre utnyttelse av eksisterende biomasse.

Aktørene kan bedre kapasitetsutnyttelsen ved samdrift og samlokalisering. Det ligger et mulig potensiale for bedre utnyttelse av eksisterende MTB gjennom denne formen for samarbeid aktører imellom. Det foreligger eksempler på at samarbeid fungerer svært godt, det foreligger også eksempler på at selskaper ikke ønsker samarbeid og derved hindrer gode løsninger.

Oppsummering av Fiskeridirektoratets tilråding

Fiskeridirektoratet vil primært fraråde å iverksette den foreslåtte ordningen fordi den ikke synes bærekraftig med hensyn til lusesituasjonen.

Videre finner Fiskeridirektoratet det problematisk at forslaget legger til rette for en relativt komplisert og potensielt kostbar prosess når det er uklart om formålet vil oppnås samtidig som det utredes en langsiktig strategi for vekst i næringen. Den forrige tildelingsrunden ennå ikke fullført, og effekten av denne er dermed usikker. Vi anbefaler å avvente evaluering av 2013-tildelingsrunden inkludert effektene av de grønne tillatelsene. Fiskeridirektoratet kan ikke se at etableringen av nok en særordning innen akvakulturforvaltningen verken vil føre til forenkling eller forbedring.

Vi vil derfor anbefale å se hen til arbeidet med stortingsmeldingen og en mer langsiktig tidshorison fremfor å legge til enda en særløsning som skal håndteres utenom eller i tillegg til det generelle regelverket. Langsiktige, enkle og forutsigbare kriterier for vekst vil være langt mer hensiktsmessig enn flere mindre, ulike og stadig nye løsninger som krever mye ressurser å følge opp både for næringsutøver og offentlig forvaltning.

Vi vil i det videre likevel kommentere det foreliggende høringsforslaget.

Kommentarer til foreliggende utkastet

Meldingsvindu istedenfor meldefrist

Høringsforslaget innebærer frist for å gi melding innen 18. mars 2015 og en plikt til å melde fra innen to uker før utvidelsen ønskes tatt i bruk. Tittelen på høringsnotatet refererer til kapasitetsøkning i 2015, men et eventuelt siste tidspunkt for å benytte utvidelsen framgår ikke konkret av forskriften.

Virksomhetene vil bruke ressurser på å utrede mulighetene for økning, å utforme meldingen i henhold til forskriften og betale for kapasitetsøkningen for å være på den sikre siden, ettersom det er uklart om/når neste mulighet for utvidelse kommer, uten at virksomhetene har mulighet til å ta i bruk utvidelsen kanskje på lang tid. Også forvaltningen vil måtte bruke relativt

omfattende ressurser på å legge til rette for mottak av melding og behandle meldingene innen relativt kort tid uten at det nødvendigvis vil føre til at utvidelsen tas i bruk med det først og formålet dermed oppnås. Denne aktiviteten forutsettes å skje innenfor et relativt kort tidsrom.

Både frist og ordningen forøvrig gir inntrykk av at dette er en tildelingsrunde. På bakgrunn av løsningen med iverksettelse av økningen når aktøren er klar for å ta denne i bruk, er det mulig å se for seg et alternativ for meldefristen for å ta del i ordningen. En mer fleksibel løsning kan etableres ved at det åpnes for melding fra et tidspunkt, men at det blir satt et vindu over en periode på anslagsvis 2 – 3 år, slik at meldingene og innbetaling av vederlag kunne komme når virksomhetene er mer klar for ordningen og mener seg i stand til å overholde foreslåtte lusegrenser. Dette ville gi en mindre hektisk behandling, stimulere til ytterligere teknologi- og metodeutvikling, og sikre større oversikt og trygghet hos virksomhetene for at metodene fungerer tilfredsstillende før en kapasitetsutvidelse. Ønsket vekst kan da skje innenfor mer forutsigbare rammer, med lavere risiko for at aktørene bryter vilkårene og dermed behov for færre reaksjoner og tilbaketrekningsaker. En slik ordning må vurderes nøye, den vil kunne redusere noen av ulempene med departementets forslag, men ikke alle.

Foreslått søknadsprosedyre og vederlag

Høringsbrevet legger opp til at både Fiskeridirektoratet og fylkeskommunene skal offentliggjøre tilbudet. Fiskeridirektoratet legger til grunn at direktoratet utformer én kunngjøringstekst som blir lenket opp og brukt av samtlige fylkeskommuner, som slik offentliggjør identiske tilbud. Dette for å sikre lik forståelse og likebehandling av Virksomhetene. Tilsvarende gjelder meldeskjema, eventuelt mal for vedtak og andre tekster det måtte være behov for å utarbeide til bruk ved offentliggjøring og gjennomføring av ordningen.

Det framgår videre av forslaget at fylkeskommunene skal kunngjøre tilbudet i individuelt brev til innehaver av tillatelser. Fiskeridirektoratet kan ikke se behovet for en slik særlig underretning av innehavere av tillatelser. Aktørene holder seg godt oppdatert på alle endringer i regelverket, utlysninger av nye tillatelser og kapasitetsøkning uten en slik ordning. Nye ordninger av denne type blir mye omtalt i media, og kan informeres godt om via våre nettsider. Individuell underretning av den enkelte aktør vil føre med seg et større arbeid for tildelingsmyndighetene med liten eller fraværende effekt for de aktuelle aktørene. Forskriftsfestet plikt til å orientere individuelt fra forvaltningens side fører også med seg et spørsmål om hvem som har risikoen for eventuell manglende informasjon dersom avsendt brev ikke skulle komme fram, og virksomhetene påberoper seg mangler ved dette.

Vedtak og reaksjoner

Forslaget åpner for at virksomheten etter å ha fått vedtak skal gi beskjed til den aktuelle fylkeskommunen to uker før utvidelsen av tillatelsen skal tas i bruk. Vi vil innledningsvis minne om eksisterende krav til at godkjent driftsplan skal foreligge før drift igangsettes. Driftsplangodkjenninger forvaltes av Fiskeridirektoratet og Mattilsynet. Driftsplangodkjenning vil slik vi ser det bli berørt av denne type endringer. Beskjed til

fylkeskommunene vil derfor ikke være tilstrekkelig for å kunne iverksette lovlig drift med forhøyet kapasitet og nye vilkår.

Vi ser ellers at forslaget slik det framgår, og hvor forslaget § 10 viser til at brudd på vilkår etter forslaget § 7 møtes med sanksjoner etter akvakulturlovens bestemmelser, legger opp til at Fiskeridirektoratet fatter vedtak og følger opp med reaksjoner for brudd på forskriftens bestemmelser. Dette kan Fiskeridirektoratet gjerne påta seg å lage et opplegg for og følge opp, selvsagt i samarbeid med Mattilsynet. Tilsvarende samarbeid gjør seg gjeldende ved oppfølging av de grønne tillatelsene.

På den annen side kan det være hensiktsmessig at oppfølging og sanksjonsbruk på lokalitetsnivå følges opp av Mattilsynet selv fram til eventuell tilbaketrekking av kapasitet er aktuelt, og hvor vedtak etter akvakulturloven er nødvendig. Vi viser i denne sammenheng til Mattilsynets forslag om å samle bestemmelser om lusegrenser i de ulike forskrifter, innenfor lakselusforskriften.

Vi vil videre reise spørsmål om det er behov for endringer og tilføyelser i reaksjonsforskriften som følge av det forslaget som ligger her.

Konkret til forskriftsforslaget:

Til § 3

Vi viser til vurderingen over, og foreslår at det i bestemmelsens første ledd tas inn en ny første setning: ”Fiskeridirektoratet utarbeider kunngjøringstekst og annen dokumentasjon til bruk for melding og forvaltning av ordningen.”

Vi foreslår at forslaget § 3 annet ledd tas ut.

Vi foreslår at ”og brevet” i forslaget § 3 tredje ledd, første setning tas ut.

Til § 4

Bestemmelsen bruker begrepet *melding*, mens det etter §§ 7 og 8 skal fattes et *vedtak*. Fiskeridirektoratet finner at det er uklart sammenheng mellom begrepsbruken i forslaget. Til tross for at vedtak skal fattes på bakgrunn av objektive kriterier, kan det etter en antitetisk tolkning av § 8 også gis avslag, og Fiskeridirektoratet anbefaler at begrepet *melding* endres til *søknad*. Endringen vil sikre at begrepsbruken i regelverket blir mer ensartet, og det vil også gi større forutberegnelighet for aktørene, da det blir mer tydelig at det er mulig å få avslag. Departementet vil fortsatt med henvisning til det forenklede regimet kunne la søknaden være gebyrfri.

Til § 5

Første ledd bokstav c

Fiskeridirektoratet har forståelse for ønsket om en rettferdig utregning av vederlaget for utvidelsen, men mener hensynet til forenkling bør gå foran millimeterrettferdighet i dette tilfellet. Vi foreslår et avrundet beløp pr tonn, kr 38 000,- eventuelt kr 38 500,-.

Til § 6

Forslagets mange alternativer for innsending / levering av melding, innebærer også tilsvarende mange utfordringer knyttet til oversikt over de ulike kanalene og fristoverholdelse. I tillegg skal dette skje samtidig i alle aktuelle fylkeskommuner. Likebehandling kan bli en utfordring i denne sammenheng.

Vi viser til forslag om meldingsvindu over. Dersom en vurderer en slik løsning vil det bare være behov for å oppgi fra hvilket tidspunkt ordningen starter (evt når den opphører), formkrav for melding og betaling av vederlag. Dette illustrerer etter vårt syn noe av den praktiske forenkling et vindu vil innebære, i tillegg til de faglige muligheter en slik løsning gir.

Til § 7

Det vises her til det som er sagt innledningsvis.

Forslaget sier i § 7 annet ledd siste setning at lakselusgrensen gjelder fram til lokaliteten blir lagt brakk etter avsluttet produksjonssyklus, selv om tillatelse som har fått økt MTB etter forskriften ikke lenger er knyttet til lokaliteten. Kriteriene vil altså (også) følge lokaliteten. Er det her ment også om lokaliteten blir brakklagt utenom normal plan, f eks fordi man flytter fisk som ikke overholder vilkårene fra lokaliteten?

Formuleringen vil videre kunne medføre tilsynsutfordringer, idet vilkår som er tilknyttet tillatelsen og de lokalitetene som den til enhver tid er knyttet opp mot, i tillegg også vil kunne omfatte ytterligere lokaliteter. Det er for Fiskeridirektoratet uklart hvordan eventuelle brudd på lusegrensen etter denne bestemmelsen skal følges opp. Gjennom å telle som brudd på vilkår knyttet til den tillatelsen som lokaliteten tidligere har vært knyttet opp mot? Eventuelt, dersom dette skulle kunne gjelde flere tillatelser med kapasitetsøkning, vil det telle mot den sist benyttede tillatelsen, den tidligere eller begge?

Til § 8

Vi viser her til det som er sagt over om krav til driftsplan.

Dersom departementet velger løsning med meldingsperiode (søknadsperiode) framfor meldingsfrist, vil bestemmelsen kunne forenkles ved å ta ut tredje ledd, og vesentlig forenkle fjerde ledd.

Til § 9

I høringsnotatet vises det til at kapasitetsøkningen ”kan trekkjast” tilbake, mens forslaget § 9 oppstiller klare kriterier for når kapasitetsøkningen blir trukket tilbake. Dette kan gi uklarhet om hvor påregnelig en slik tilbaketrekking er.

Den foreslåtte bestemmelsen og merknaden til § 9 avgrenser forvaltningens skjønnsutøvelse dersom den skal oppfattes som uttømmende. Det er eksempelvis vanskelig å forstå begrunnelsen for hvorfor Mattilsynet skal kunne pålegge utslakting kun ved første gangs brudd, men ikke ved andre, tredje og fjerde brudd. Vi antar dette kun er en mangel i oppsettet i forslaget. Samtidig oppstiller merknaden veiledning om utmåling av overtredelsesgebyr, og at inndragning av fortjeneste forbeholdes tredje gangs brudd. Merknaden kan leses som om forvaltningens reaksjonsmulighet avgrenses til tilbaketrekking ved et eventuelt fjerde gangs brudd.

Det er også uklart hvilken innflytelse formuleringene i en merknad foreslått for § 9 har for reaksjoner og sanksjoner som foreslås hjemlet i § 10.

Fiskeridirektoratet mener at merknaden slik den er foreslått reiser en rekke prinsipielle spørsmål og at den skaper mer uklarhet enn forutsigbarhet for aktøren

Med hilsen

Liv Holmefjord
fiskeridirektør

Jens Chr Holm
direktør

Brevet er elektronisk godkjent og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Mottakerliste:

Nærings- og fiskeridepartementet Postboks 8090 Dep 0032 OSLO